

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

7 de Filiorum Legitimatorum successione intestati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

trahendum in consequentiam. l. i. §. fin. de constit. princ. in P. § Sed
 † & existat cōtrarium iudicium illudq; celebre de Leotycheide. Si-
 quidem Agis frater Agefilai rex Lacedæmoniorum, filium rell-
 quit Leotycheidem quem ille viuis non agnouerat, sed moriens
 eundem suum esse dixerat: tamen non obitante assertionē, in re-
 gno Agidis ab Ephoris præ latus est Agefilaus, vt proximior, Leo-
 tychidi vt spurio, *Amil. Probus, in vita Agefilai. Xen. lib. 3. ver.
 Grec. Plutar. in vita Agidis. Quid enim prodest assertio eius quod
 peccati habet vestigia, nisi in pœnitentiam & pœnam? Et quare
 proximi legitimi successores, turpi hac assertionē priuari bonis
 possint, non video: cum nec eos directe vel indirecte institui pos-
 se antea docuerimus, *Sup. lib. 4. c. 35. nu. 5. & seq. Quod fieri pos-
 set, si assertio illa probaretur, aut idoneos successores redderet.
 Et quomodo damnatum a lege diuina & humana delictum poterit
 ab eo, qui ex illo pœnam meretur, approbari & reddi bonum?**

*ὅτι οὐκ ἔστιν ἁγιότης ἐν τῷ κατὰ νόμον
 ἐὰν οἱ νόμοι παύσῃ, κατὰ δὲ νόμον
 μίαια παύσῃ, Euripid. in Iphigenia. act. 3. vers. 129.*
 id est,

*Non enim quod non est honestum, potest esse honestum.
 Neque liberi illegitimi, scilicet honesti sunt, qui matri turpis
 partus,*

Et patri probrum & piaculum.

Deturpant enim familiam, & pessimis moribus præditi vt ple-
 rumque & de genere sunt, *6. § gens Anglorum, § 6. dist. § Ideo tñ
 dicuntur de familia vel de agnatione patris, neq; transeunt in eos,
 nec deferunt insignia seu arma domus, *Barr. in l. i. de dignita. lib. 12.
 C. & in tra. de insignib. & armo. Bald. in generaliter, § cum autem, de
 inst. & subtit. sub cond. fact. & in l. cum legitima, de sta. hom. glo. an i-
 gna, in §. sine viri, ad verb. filii, de num. & sta. Cardinal. in pragm.
 función. vide plura apud Guil. Bened. ad verb. Raynuius de cler. a. nu.
 30. 31. 32. 33. 34. 35. vt inhables ad ea que dignitatis sunt gerenda,
 c. per venerabilem, qui filii sint legitimi, quia nec nobilitatem sui ge-
 neris retinent, l. i. de nau. li. C. l. humilem, C. de incest. nupt. § Scio
 † tamen inoleuisse apud quosdam conluerudinem, vt permittant
 6. † deferri insignia & nomen domus spuris, interiecto baculo, quod
 vocant barram, quæ incipit a sinistris & desinit in imū latus dexte-
 rum sic ¶, vel sic ¶, vt significant, non ex legitimo & dexte-
 ro, sed ex infelici & damnabili concubitu natum ex talis domus
 hominibus, cuius insignia intercepta baculo hoc modo disposi-
 to notantur. Pendet autem a sinistris in dextram partem et-
 iam ad differentiam baculi interiecti in insignibus & armis nobili-
 um, per quem pender a dextro latero in imum sinistris, hoc modo
 ¶ significatur hos qui hæc insignia ferunt, non ex linea recta
 processisse, sed ex tranuersalibus & collateralibus esse, *Ac. de
 Waldis, in tra. de successibus, par. 1. col. 19. & 20. Guil. Bened. in
 d. ver. Raynuius de cler. a. nu. 31. ad c. Raynuius de test. Chaff. §. 3. de
 successibus de Bastardis, nu. 22. 23. in consuet. Burgun.***

¶ Honestas certe ista postrema distinctio, aliam vero non pos-
 sum probare, quod mihi videatur in contumeliam nobilium vi-
 rorum inducta, vt ore vestigis peccati in perpetuam memoriam
 splendidis & nobilibus insignibus interpositis, & nota hærente
 commaculatis. Cum tamen inter sit nostra partus non subici, vt
 ordinam dignitas familiarumque salua sit, *l. i. §. pen. de vent. inspic.
 in P. l. super statu, de questio. C. Et maxime veræ nobilitati exolum
 esse debeat, non solum non letari cum male fecerint, vel male ge-
 stam improvide publicare & iactare: sed etiam omnino male a-
 gere, ex quo nota inuit sibi, generi maiorem, & successoribus pos-
 sit. Vt enim virtus est bene gestum, ex grege hominum commu-
 nis nature, fecit dignos honore, *Senec. lib. 5. episto. fin. omnium ve-
 ro, 4. 4. Plat. in Charmid. Ari. 3. Po. cap. 8. non viles, vnde nobiles:
 sic & vitium ex nobilibus facit viles, de genere, & plebeios. Et mi-
 nor admodum, cur nobiles faciant nominis & splendoris domus
 bastardos seu spurios participes, concedendo insignia & nomen
 domus, Et tamen ideo non permittant illos in bonis succedere,
 quamuis insignia ferant, ex testamento, nec ab intestato, vt *Guid.
 Pap. scribit, decis. 580. num. 2. Chaff. ad §. 3. de successibus de bastards,
 in consuet. Burgun. ubi errat, quia confundit spurios cum naturalibus,
 & putat prohibitiones tantum pertinere ad adulteros, incestuosos,
 &c. Quamuis Cepal. plures cautelas meditari sit ad instituendos spu-
 rios, caus. 37. sed num bene viderit ipse qui legit. Ego reprobo. Admi-
 rationis causa mihi videtur esse iusta, quia nomen, quod æternas
 facit familias, patiantur potius conspurcari, quam bona, que tem-
 poralia sunt. Et quod plures bona, quam illud faciant, cum tamen
 τὰ δὲ κατὰ νόμον ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοθῶν ἐπιπέδων, vt ait Iocrates, id***

est, bene audire apud homines præstat omnibus diuitiis. Quod fan-
 tea Salomon dixit, *Prover. 22. melius est nomen bonum quam diui-
 tia multa, vel quam vnguenta pretiosa, Eccle. 7. Et al. b. curam ha-
 be de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi, quam thesauri
 magni & pretiosi, Ecclesiastici c. 41. ca. nolo, 12. q. 1. c. l. c. ex. u. i.
 1. m. si. de verb. sign. ap. Clem. § Sed ¶ retineamus quod agimus, spu-
 rii ergo non succedent etiam in Gallia patribus vel eorum agna-
 tis, & ita conueniunt omnes: quia non habent iura sanguinis, *Bar.
 in l. fin. C. eod. Neque agnati vel cognati dici possunt, l. spurius, vn.
 cogna. P. neque liberorum appellatione continentur. Neq; con-
 dictio, si sine liberis, naturalium, multo minus spuriorum causa ve-
 rificatur, l. generaliter, §. fin. ibi, sine iusta parte decesserit, C. de insti-
 tut. test. sub cond. fact. C. & ibi Salyc. in §. cum autem, & Bal. in l. cum acu-
 tissimi, C. de fidei. Gual. Bene. in c. Raynuius, ad ver. si absque liberis,
 1. nu. 8. & 9. Neque filiorum vel nepotum nomine comprehen-
 duntur, quando de filiorum priuilegiis vel cōmodo agitur, *Bar.
 in l. tutela, de cap. dimissis, & in l. pronuntiatio, de verb. sign. & in l. i.
 & 2. de appellat. P. vel de honoribus, vel dignitatibus: quamuis si
 de incommodo agatur continere dicant, *Ioan. de Pla. in l. i. de im-
 po. lucra. de sc. C. lib. 10. l. hos accusare, §. omnibus, de accusa. in odium
 eorum, qui cum non sint de genere paterno, tamen impudenter
 se inserant eidem. D. & tamque, filii adulterorum in consummatione
 nem erunt, & ab iniquo iure semel exterminabuntur: & si quidem lon-
 ge vita in nihilam computabuntur, & sine honore erunt nouissima eor-
 um, *Sapient. 4. Et alibi, Genes. 16. ad Gal. 4. Et ecce ancillam, scilicet
 concubinam, & filium eius: non erit filius ancilla heres, cum filio libe-
 re. § Lex ¶ Athenis fuit, vt si quis nothum haberet filium, legiti-
 ma filia caperet hereditatem, notho autem quinque mibz relin-
 queretur, *Suid. in ver. ἑπίκλησι.******

De Filiorum Legitimatorum successione
 intestati. Cap. 7.

- 1 Homo sibi ingenium format etiam contra nature inclinatio-
 nem.
- 2 Filii boni ex malis parentibus orti, & contra mali ex bonis. Quo-
 modo similes & patribus, nu. 3.
- 4 Filii boni vix ab optimis relictis & generati.
- 5 Legitimationis faciendæ ratio.
- 6 Legitimatio per subsequens matrimonium, quæ requiratur.
- 7 Legitimatio per scripto principis quomodo patri succedant, & cur a
 gnatis eius non succedant.
- 8 Legitimatio ex rescripto excludit in successione patris cognatos.
 Sed an excludatur a legitimis & naturalibus patris liberis, nu. 9.
- 10 Legitimatio per rescriptum principis ubi publicari & emula-
 ri debeat, antequam effectum habeat.
- 11 Legitimatio ad succedendum, & ad beneficia a quibus fieri pos-
 sit.
- 12 Possessionis rerum ecclesiasticarum cognitio ad curias regis cur
 pertinet in Gallia.

Tanta ¶ interdum est hominum industria & ingenium, vt ali-
 quando se ipsos vincant, & sibi ingenia aliter, quam natura in-
 clinet, formant. Quæ admodum enim vis consuetudinis rerum
 perniciosarum, & vitiorum amor, illustrium virorum filios de ge-
 neres reddit: sic eadem in bona assuefacto, & animorum probus
 cultus viles & natura turpes, & humiles in præfatiore viris sub-
 uehit, & promouet: ex quo plebeis nobiles facit. Et notam turpi-
 tudinis vel omnino obiterat vel saltem operit. Ex bonis malitiae
 pe orti: & contra, ex malis optimi. ¶ Quibus ¶ est paterna virtus
 pro exemplo, quos domesticæ imagines in oment quotidie, quæ
 in splendore maiorū honorantur, vere nobilia portenta dici pos-
 sunt, teteritinis ignaue ac nequitia sordibus debuta, quando a
 vestigiis virtutis degenerant. Citius quoque deteguntur isti sor-
 didi, veluti in sole, maiorum tenebræ: in candido panno, maculæ.
 Vt contra, quia vilibus parentibus orti, qui ex impio concubitu,
 si in frugem meliorem peruenierint, cito tales delinuntur: vt inter
 fordes, mixta honestas: inter tenebras, stella. Eoque maiore digni
 huiusmodi honore, quo summo animi nixu perdiffi. ille viam tē-
 tarunt, & veluti prodigiosa impetu & confluxu natura emerferit.
 Facilis, inclinante & iuvante nature nostre corruptione, ex gradu
 virtutis & honoris lapsas, facile enim corpus quod corruptum
 aggrauat antiquam & deprimit, facile lapis deorsum tendit: at di-
 gnum opus laude, gratia præeunte Dei, quæ nunquam non præ-
 cito desiderantibus adest, inferiorem partem hominis & corpo-
 ream superante, in mentem domare, & in carceribus istius ergastulii
 animæ, principem eam esse, ei dominari cum ratione, & carcerem
 eiusdem

etiam suum regere. ¶ Ex impudico quidem & prohibito femine, communi quodam naturali successu, editur partus similis parentibus: nec mirum: plantę enim & arbores & animalia sibi simile generant.

ἡ δὲ τὸν ἄνευ τῆς ἐπιτοῦ τῆνα γενεῶν, Hest. in Ergis. id est,

Pariunt mulieres similes filios parentibus.

Et ut ait Horatius, *Ode 4. lib. 4.*

Fortes creantur fortibus & bonis:

Est in iuuenis, est in equis patrum

Virtus, nec imbellem feroces

Progenerant aquile columbam.

Et ut Theophrastus dicebat apud Senecam, in *Trago. que Hippolytus.*

Redit ad auctores genus:

Stirpemq. primam degener sanguis refert.

Sed & frequentius deterior partus solet esse genitore, quia & lenescit mundus: senescunt, & minus valida fiunt quę in eo renascuntur, quo magis ad interitum properant.

Atas parentum peior auis tult:

Nos nequiores, mox daturos

Progenem vitiosorem, Horat. Ode 6. lib. 3. Carm.

¶ Et proinde meliorem se gignere hoc propemodum miraculum, vel ad laudem filii maxime conducit, qui talem se esse curauit. Telemachus ideo laudatur apud Homerum a Pallade Mentoris sub persona.

*εἰ δ' ἐκείνῳ γ' ἐστὶ γένος ἡ Πυλωλοπίης
Ἰσ' ἐστ' ἐπιτοῦ ἑλκτα τελεδῆσι (εν ἄ. μωνῶς.
παύερῳ τῶι παύερῳ μῶι παύερῳ πέλῳν)
οἱ πλόγες κελῖος: παύερῳ ἴτε παύερῳ ἀπέρος, Homer. Odyss. 2.*

id est,

Sivero non illius, scilicet Ulyssis, esse filius & Penelopis,

Non sane prater ea sperarem te perfecturum esse quę mo'iris.

Pauci enim filii similes patri sunt,

Pleriq. peiores: pauci vero parentibus meliores.

Et Ailius Spartianus dicebat, in *vita Seneri*, neminem prope magnorum virorum optimum & vtilem filium reliquisse satis clare: aut sine liberis interitisse. Neminem reliquit Romulus, Numa, qui vtilis esset reipublicę: non Camillus similes sui, non Scipio, non Catones, non Demost. Virgil. Crispus, Terent. Plaut. & ceteri. Non Iulius, non Angustus nec adoptiuus. Marcus Imperator infelicem Commodum reliquit: Severus Septimius Bassianum, qui occidit fratrem Getam in sinu matris.

¶ Oportum itaque vilius est nomothetis, restituere natalibus auctoritate publica ex causa cognita laudabili, arg. l. 1. de prec. Imp. offe. C. ubi laudabilis fides exemplum, quę in principis arbitrio esse, ut vitos dignos vera ingenuitate, & ex spūis legitimis faceret: ut cum tales facti essent, ut digni ea sententia & approbati, admitti ad successionem parentum possent considerantib. potius quod in illis est vel esse dicitur boni, quam quod communiter in reliquis mali esse cognoscitur. ¶ Emendat reluit; notam natalem subsequens parentum matrimonium, si pater ex concubina ante habitata suscepit spurios, quę nec meretricis publica fuerit, & postea eā matrimonio sibi coniunxerit. Quo casu illegitimi ante geniti habent proculdubio omnia iura naturalium & legitimorum liberorum, & patri succedunt vna cum aliis naturalibus & legitimis, c. 1.

¶ Et tanta, qui filii sint legit. §. si de incest. nupt. in aub. §. 1. in si. quib. mo. na. eff. sui, §. quib. connumerari, de hered. que ab int. deser. a. n. d. iust. l. cum quis, & aub. nuper, C. de nat. liber. Ange. Aret. ad §. inest. iur. v. n. 7. de here. que ab int. deser. facit §. si quis ergo, quib. mod. nat. eff. sui, in hac quaestione scribit, quod ad hoc, ut filii legitimentur per subsequens matrimonium, primum requiritur, ut filii nati sint ex parentibus, inter quos esse potest matrimonii: secundo, quod de hoc matrimonio non tantum consensus de presenti maritalis interueniat, sed & fiant instrumenta nuptialia & dos constituantur. Ego tamen arbitror, pro substantia matrimonii dotem & instrumenta non exigi, l. cum multa, de donat. ante nup. C. l. i. i. b. n. v. n. C. de repud. sed benedictiones sacerdotis: ut matrimonium clandestinum, quod non probat ecclesia tanquam occultum & incertum, appareat & probetur, c. 1. §. 2. & 3. de cland. desponsat. Nec in dubio etiam reuocatur matrimonium cum meretrice contractū, ca. inter opera caritatis, de sponsa. neque filios postea natos inde, per l. filii, de stat. hom. Sed num ex meretrice antea vulgo conceptos sibi afferere quis possit suos, & num illi succedant obsequens matrimonium, dubio & subsistit, propter l. vulgo concepti, d. tit. de sta. hom. Si tamen a coniuge ante generatos ostendi possint, eos admittuntur.

terem non aliter. ¶ Legitimitas per rescriptum principis eadem quoque iura dantur in bonis patris, si soli sunt, & si cum consensu patris legitimi sunt, cum testamento aut ab intestato decedente patre, §. illud tamen, qui mo. nat. eff. sui. Minus autem consequuntur in bonis proximorum patrum, quam legitimi per matrimonium: quia rescripto legitimi non succedunt ab intestato agnatis vel cognatis patris, ut alii, §. filium vero, quib. mod. nat. eff. sui, in aub. Quia præiudicium proximis ex legitimatione fieri nequit, non vocatis, nec consentientibus, l. de vnoquoque, de re iudi. l. i. i. i. r. §. ante omnia de pact. Rub. C. ves inter alios acta. &c. Nec princeps rescriptum in alterius præiudicium censetur indulsisse, l. 2. §. si quid a principe, ne quid in lo. publ. P. l. nec anus, de emancip. C. l. de prec. imp. offer. C. l. si quis sepulcrum, de religiof. & sum. fu. P. Fidem facit arrogatio, quę per indulgentiam principis ea lege facta censetur, ne inde præiudicium fiat proximis, qui successuri essent impuberi arrogato, si intestatus decederet. Quare illis cautio eius rei causa ab arrogatore datur, l. non enim aliter, 18. de adopt. in P. Atque ita adoptio non iure facta, a principe confirmatur, cum æstimatione iudicis, adhibitis etiam iis, qui contradicerent, id est, qui læderentur confirmatione adoptionis, l. adoptio, 38. & l. nam ita, D. Marcus, 39. eo. Dum libertum etiam princeps natalibus restituit, id facere non solet nisi consentiente patrono: ius enim patroni, hoc beneficio impetrato adimitur, l. 2. & fin. de natural. restit. lib. 4. P. tit. 11.

¶ Excludit tamen legitimatus ex voluntate patris proximos & consanguineos patris ab intestato, in bonis eius patris: etsi proximi legitimationi non consenserint. Cum pater non reneatur alios quam liberos, vel ascendentes, eosque tantum in legitima, si nolitaliter, instituere, l. cum quaritur, & l. parentibus, C. de inoffi. testam. Et proinde, illis non vocatis, potuit sibi filium legitimare, etsi ita heredem ab intestato designate, ¶ Quod intelligi par est, secundum Guil. Bened. in c. Raynuitius, ad ver. & uxorem nomine Adelasiam, n. 189. 187. 188. quando legitimi & naturales liberi non supersunt. Nam si illi sint, tunc debet consensus eorum haberi in legitimatione spurii per rescriptum principis faciendā: et entia illorum interest, cum vel portio illorum minor ex ea legitimatione sit futura, crescente numero liberorum. Itaque si legitimatio fiat antequam nascantur ex iusto matrimonio liberi, cessabit natis illis legitimatio in hoc effectu succedendi in aliis autem honoribus & dignitatibus, ius filiationis & legitimationis seruetur intactum: datur tamen honores & dignitates aliis præiudicium non adferat: nam tunc simplex legitimatione eatenus beneficium suum non extendit, Innoc. in c. per venerabilem, qui filii sint legit. Atque in feudis, naturalis tantum seu spurii legitimatus, neq; solus, neque cum aliis fratribus admittitur successor. Idq; ex consuetudinibus feudorum ab Insubricis seu Longobardis editis, §. naturales, si de feud. def. fuer. cont. int. domin. & agn. v. asal. lib. 2. feud. tit. 26. Quamvis in Gallia contraria sententia Senatusconsulto curię supremę Parisiorum, an. 1456. contra dominum de Ventadour firmata fuerit, refert Papius lib. 2. 1. Rhapsod. tit. 3. are. 7.

¶ Placuit autem eidem curię 23. Decemb. anni 1545. hanc naturalibus restitutionem principalibus codicillis factam euulgari & describi in camera seu curia computorum, & in curia iuridici loci natiuitatis eius qui legitimatur, & in curia Senatus eiusdem provincię, priusquam ex legitimatione sequi succedendi possit potestas, Pap. ubi sup. are. 12. ¶ Sed tunc ultra requiritur, legitimatione fieri ad hunc effectum per principem temporalem, seu secularē, cuius iurisdictioni maxime temporalia commissa sunt, cap. quo iure defendis villas 8. dist. 6. c. conuenior, 23. q. 8. l. de precatio ad l. Rhod. de iac. P. & successionum leges circa bona: alioquin facta per spirituales, veluti per summum Pontificem, extra loca, quę ei subiciuntur etiam in temporalibus, quę sunt de patrimonio sedis Apostolicę, non egreditur beneficiorum & dignitatum aut rerum ecclesiasticarum terminos, ca. per venerabilem, qui filii sint legit. P. Quę eadem modum nec legitimatio Imperatorum vquam porrigitur ad facultatem & potestatem habendi vel possidendi sacerdotia, vel alia, quę sunt spiritualis causę & dignitatis, glo. in ca. lex Imperatorum, 10. dist. glo. in c. si officia secularia, 39. dist. & gl. fin. in cap. peruenit, 101. dist.

¶ Et si quando inuenias in constitutionibus Gallicis vel Hispanis dispensatum allophyli, ut possint per codicillos regiones naturalitatis, ut dicunt, seu iure regnicole officia aut beneficia ecclesiastica in regno possidere, non existimes hoc de restitutione naturalium intelligi: aliunde enim debent esse legitimi & naturales. Nec tam ratione iuris ecclesiastici principem statuere, quantum H h h

ratione bonorum ecclesiasticorum, quorum possessio & inuestitura regie ditioni subicitur, potissimum in Gallia ex rescripto Martini Papæ, quod transcripsit Guido Pap. decis. i. num. 4. Et causa possessionis videtur potius quid temporale, quam spirituale, Guido Pap. consil. 78. incip. circa processum, & consil. 78. Io. And. in c. si de iudic. & ibi Archid. & Inno. ficut c. causam, qui fil. sint legit. Habent enim & spiritualia corporalia, ca. si quis obiecerit, l. 9. 3. ca. de iure vero patronatus, de iure pat. Et ea ratione scilicet de inuestitura & iuramentum fidelitatis accipit ab episcopis, facit c. lectis, c. cum late, 63. dist. & ab aliis beneficiorum possessoribus pro bonis temporalibus possessis, non autem pro rebus spiritualibus, pro quibus fidem principi laico vel hominum, seu, ut loquuntur, homagium, facere prohibitum est, c. fin. de reg. iur. apud Gregor. c. ex diligenti, de simon.

De Nepotum Successione.

CAP. 8.

- 1 Nepotis appellatio an sub filiorum contineatur, & qui nepotes.
- 2 Descendentes preferuntur in successione ascendentibus & collateralibus.
- 3 Representacionis ius in successione intestati quomodo considerandum. eod.
- 4 Nepotes cum patris succedunt in stirpes.
- 5 Nepotes ex filia quando cum patris, & quando nepotes admissa ad successione intestati aui: & qua successio in stirpes & in capita.
- 6 Primogeniti filii nepos an excludat patris in auto feudo vel regno.
- 7 Regna clientelaria non deferuntur nepotibus deficiente primogenito.
- 8 Primogenitura ius cessibile & transmissibile. Et que a rege alienari non possint.
- 9 Feudorum per successione intestati possidendorum varia leges.
- 10 Nepotes quare cum patris succedant tantum in stirpes, non in capita.
- 11 Nepos ex filia que renuntiauit dote accepta, num ex propria persona vel matris succedat aui.
- 12 Nepotes soli ex diuersis filiis succedunt aui in stirpes, quemadmodum cum patris.
- 13 Nepotes olim rigore iuris exclusi iure pratorio succedebant.
- 14 Occidens eum cui succedit ab intestato, non ei succedit nec eius filius: & cui hac deferatur successio.

Nepos appellacione filiorum aliquando continetur, l. Lucius, in 2. de hered. insti. l. i. C. de cond. insti. glo. in c. in presentia, de probat. & consequenter liberorum nomen, cuius latior appellatio, illos continet, & ex illis descendentes, l. liberorum, 220. de ver. sig. p. l. 3. si ab. testa. non ex. si. l. sed & si hac lege, si liberor. de in ius voca. cum simi. Atque nepotes hic non tantum filiorum filii, sed etiam inferiores descendentes intelliguntur posterit, ut apud Virgilium, 6. Aeneid.

Fortē recenset numerum clarosque nepotes. Latiorque, quam suorum appellatio: nam & suos & emancipatos, & filios filiarū completitur. Continentur & suorum nomine nepotes, si in potestate auorum sunt, & qui deinde sunt qui suo ordine succedunt. Sic enim ait Iustinianus, §. intestatorum, de here. que ab intest. defer. Sui heredes existimantur, ut supra diximus, qui in potestate morientis fuerint, velati filius filiarū, nepos neposive ex filio, pronepos proneposive ex nepote, ex filio nato prognatus prognatave. Itaque successio horum nepotum tanquam filiorum vel ex filiis descendendum, erit potior ascendendum & collateralium. Ut etiam innuit Vlysses in oratione, quam habuit de armis Achillis contra Atacem, apud Ovidium, lib. 13. Metam.

Atiaci meritum non sit, nec sanguinis ordo, Sed virtutis honos spoliis quaratur in istis. Aut si proximitas, primusque requiritur heres, Est genitor Peleus, est Pyrrhus filius illi, Quis locus Ataci?

Duplex modus succedendi nepotum in locum patris, vel ex persona eiusdem patris iure representationis, vel ex persona propria. Nec perpetuo nepos, quando succedit in locum filii, venire dicitur ex persona propria, ut sentit Bart. in l. 2. C. de li. prat. & in l. 1. §. si filius de consung. cum emancip. libe. P. per tex. in l. 1. §. si fil. & ibi Bart. de colla. dot. qui etiam in eo sibi contrarius est, ut scribit Iason, in l. Gallus Aquil. §. & quod si tantum, de lib. & posth. nu. 48. Ioa. Faber,

in §. cum filius, de here. que ab intest. defer. Sed tantum habet id locum in filiis filiorum & filiarum, non in pronepotibus, putat inquit Faber, si habeat nepotem & ex alio nepote defuncto pronepotem. Et ita pronepotem videtur excludi, §. per huiusmodi, de here. ab int. veni. in auth. Speculator, in tit. de succe. ab int. ver. quid si aliquid. tunc tempore videlicet, Joa. Pap. in fi. de here. que ab int. defer. Chass. ad §. 10. des successions, ad ver. & toutes successions, nu. 4. in conf. Burg. quando pronepotes veniunt ad successione patrum cum ascendentibus, secus, quando pronepotes succedentes ascendentibus sunt in pari gradu. Ponitur autem quædam regula generalis a Chassano, quod representatio in successione collateralium habet locum ex dispositione iuris, & non ultra: sed consuetudines diuersas interdum in linea directa obtinere: interdum non, Chassan. ubi proxi. numero primo. Ita & bona de quibus successio fit & a qua lege defertur, & forma constitutionum in delatione, & quibus personis, consideranda sunt: adhibitis singulorum finibus & rationibus, quæ separatim vix enucleati possunt, sed simul. §. Filii ergo soli succedunt, si soli sint: & si alius quis illorum mortuus sit, & filios reliquerit, cum illis nepotes, ita & pronepotes in locum patris succedunt ratione paternæ patris, in stirpes: si concurrant cum filio aliquo mortui vel filia, fratribus patris sui. Ut si mortuus intestatus reliquerit filium & nepotes ex altero filio, diuiditur ex æquo in duas partes hereditas: & ita filius mediam partem habebit, nepotes tantundem simul ex hereditate consequentur, aliam videlicet dimidiam, quam inter se diuidant, §. cum filius, de here. que ab intest. def. §. Quod si nepotibus per filios descendentes antiquæ leges tantum amplectebantur, ex filia vero nepotes vel nepes excluderent, quamdiu ex masculis erant nepotes vel nepes: donec emendatum hoc ius fuit, §. item vetustas, eod. Et primum quidem Valent. Theod. & Archid. CCC. admiserunt etiam nepotes ex filia: verum tamen non æqualiter cum patris vel auunculis seu materteris, sed cum diminutione tertie partis, l. si defunctus de suis & legi. lib. C. C. solent tamen cum Diocletiano. Et Maximian. in hac successione nepotum ex diuersis filiis variis numeris aui succedere ab intestato, l. 2. eod. C. non pro virilibus portionibus, id est, non partitione facta hereditatis secundum numerum personarum, & ut dicitur, in capita: sed pro stirpibus, id est, habitacione portionis filiorum, ex quibus plures nati sunt. Ut tantumdem vnus vel plures nepotes ex vno filio consequantur, quantum confectus fuisset pater si viueret. At iure nouissimo, differentia omnis sexus & suitatis olim obseruata sublata. Et hæc lex lata, in successione mortui patris familias sine filii familias liberi eius si sint: omnibus aliis prælatis succedunt. Primi quidem gradus equaliter succedunt: nepotes & vteriores, in stirpes. Non distinguendos sexum, vel iur. a potestate, sed naturali causam inspectis, aut in successione, de su. & legit. l. §. 1. de her. ab int. veni. in auth. d. §. item vetustas, de here. que ab int. defer. §. Ceterum si in feudis nepos ex primogenito filio excludit patrum in successione feudi, ubi alia non est confectio, Bal. in l. cum antiquioribus, C. de iure deli. Panor. in c. licet, de voto Guil. Bened. in ca. Raynuitus, in vers. testamento relinquens, l. limit. 18. quam donatus vel conceptus est tempore mortis aui, de cuius successione agitur. Nam si post mortem aui conceptus esset, succumbere petitioni, & patris præferretur, Bal. ad l. 3. de suis & legi. her. C. Guil. Bene. ad d. ca. ad ver. Et si boles quam gestat in vtero, nu. 45. Sic in illa questione pluribus argumentis agitata a Iafone, las. disputat hanc quæstionem in vtrâq. partem, in l. is potest, de acquir. her. ann. 3. 2. vsq. ad §. 1. ubi resolutio, & quando nepos excludat patrum, vide Boer. in consu. Biturig. §. 2. de testam. num. in regno, quod primogenito debetur ex lege, nepos primogeniti mortui excludat patrum, & Alexand. ex Baldo, in d. l. 3. de suis & legit. videtur resolueri, Alex. in d. l. is potest. ut si nepos primogeniti natus est post patrum, tunc nepos debeat excludi a successione regni, vel aliorum bonorum que primogenitis deferuntur: quia non potest tunc nepos dici primogenitus, neque in eum translatum dicitur primogenitura, cum natus sit post patrum. Et, inquit Iason, primogenitus intelligitur natus primus de genere vel de agnatis, c. Ioseph, de ver. sig. l. quod certarum, de post. her. inst. C. §. 1. de grad. success. in sen. C. si vero Conradus, qui seu. da. poss. in vrb. seu. Quod si natus sit ante patrum sub distinguitur: an lex vel statutum, ex quo defertur regnum vel res primogenito, deferat primogenito filio: & tunc strictè verba intelligi debent, & nepos non preferatur patrum: quia appellacione filii proprie non venit nepos, l. filii appellacione, §. l. vtræ, de ver. sig. l. si quis filiar. & l. quod si nepos, de test. iur. Quod si statutum vel consuetudo dicat solummodo, ut primogenitus succedat, nepos hic natus ante patrum præferatur.

Sunt